

ת"פ 24558/03/22 - מדינת ישראל ע"י יחידת תביעות ירושלים נגד דן בן דגן (עציר) ע"י, נחמן משה יחיא בן חמו (עציר) ע"י

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 24558-03-22 מדינת ישראל נ' דגן(עציר) ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט ארנון איתן
המאשימה
נגד
הנאשמים

מדינת ישראל ע"י יחידת תביעות ירושלים

1. דן בן דגן (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד אושרי פרי
2. נחמן משה יחיא בן חמו (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד
טליה רם

גזר דין

כתב האישום:

1. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בעבירה לפי סעיף 333 לחוק העונשין, תשל"ז 1977.
2. על פי הנטען בכתב האישום המתוקן ביום 5.3.2022 בשעה 17:00 לערך, צעד מאיר יעוקביאן (להלן: "המתלונן") בשדרות לוי אשכול בירושלים, לעבר בית הכנסת "בורוכוב" שבסמוך כשבידו טלית וסידור. המתלונן הביט לעבר דירת הוריו של נאשם 1, דירה מספר 7 בקומה הרביעית בבניין מספר 40 ממנה בקעו רחשי צעקות וקללות בעקבות עימות מילולי שהתגלע בין הנאשמים, וזאת כאשר הם תחת השפעת אלכוהול.
3. הנאשמים הבחינו במתלונן מביט לעברם אז קראו לו מהחלון "תתקדם" וכן: "אתה בן זונה".
4. מיד ובסמוך רצו הנאשמים לעבר המתלונן, קרבו אליו, וללא כל התגרות קודמת הכו בו בבעיטות ואגרופים לפניו. נאשם 1 היכה בחוזקה במכות אגרופ לפניו של המתלונן ואילו נאשם 2 בעט במתלונן בראשו מספר פעמים, תוך שנאשם 1 אמר לו: "נחמן תן לו בראש תן לו בראש".
5. כתוצאה מכך, נפל המתלונן לרצפה ובעודו שרוע, נטל נאשם 1 לידו לבנה שהייתה על השדרה נעמד מעל המתלונן בצמוד לראשו, והשליכה לעבר ראשו של המתלונן, כך שזו פגעה בו, ואילו נאשם 2 המשיך ובעט במתלונן בפניו.
6. המתלונן נמלט מהמקום בריצה לעבר ניידת משטרה שעברה בסמוך, אז קרא לעברו נאשם 1 שהוא ישחט אותו.

7. כתוצאה מהמעשים, נגרמו למתלונן חבלות בדמות שבר בעצם האף משמאל, סטייה של מחצית האף לימין, שבר בשן מצד שמאל, לצרציה קטנה בשפתיים משמאל, מספר שפשופים על פני שתי השפתיים עם נפיחות מקומית, פזילה חדשה, קושי בהנעת עיניים ורגישות בטנית קלה, דם רב ניגר על בגדיו והוא נזקק לטיפול רפואי הכולל, בין היתר, ניתוח כירורגי לקיבוע השבר באפו. עוד כתוצאה מהמעשים, נשברו משקפיו של המתלונן.

ראיות המאשימה לעונש: עדות המתלונן, תמונות המתעדות את החבלות במתלונן, מסמכים רפואיים בעניינו של המתלונן, וכן רישום פלילי בעניינו של נאשם 1.

8. המתלונן מסר בעדותו, כי באותו היום עבר ברחוב בדרך לתפילה, כאשר שני הנאשמים התנפלו עליו "כמו חיות", כך לדבריו, זאת מבלי שהיה לו כל דין ודברים עמם. המתלונן ביקש כי ימוצה עמם הדין, וכן שיילקח בחשבון מצבו הרפואי. המתלונן הוסיף, כי הוא עבר 4 אשפוזים בעקבות האירוע, ואמור לעבור ניתוח נוסף בסוף חודש נובמבר 2022. עוד ציין, כי הוא עובר כעת טיפולים נפשיים, בעקבות הטראומה אותה חווה.

ראיות ההגנה לעונש:

9. אביו של נאשם 1 מסר, כי הוא מביע צער על המעשים האלימים שנעשו כלפי המתלונן. לדברי האב, בנו אינו אדם אלים אלא שצריכת האלכוהול הביאה אותו לבצע את המעשים. האב, ביקש כי לא ימוצה הדין עם בנו, נוכח מצבו הרפואי והצורך שלו להסתייע בבנו. לדבריו, בנותיו של הנאשם מתגעגעות ומבקשות בבכי את אביהן.

10. דודו של נאשם 1 מסר, כי הנאשם עבר תהפוכות בחייו: גירושיו, בנו שעזב את הדת והידרדר לריצוי מאסר, ובנותיו של הנאשם אשר נפגעו אף הן מהמצב-כולן שוהות בפנימיות, והן אינן יודעות שהוא במעצר כעת.

11. אמו של נאשם 2 מסרה, ציינה כי היא אם ל-6 ילדים, כאשר בנה סטה מדרך הישר מעת שלא התקבל לשיבה. האם הוסיפה, כי היא מזועזעת מהאירוע, שכן בנה הינו אדם שעוזר לכלל. לדבריה, בתו הפעוטה אינה זוכרת אותו, וגרושתו אינה מעוניינת לבקרו בבית המעצר. האם ביקשה להתחשב בבנה ביחס לפיצוי שיוטל, נוכח מצבו הכלכלי הקשה.

תסקיר נפגע עבירה:

12. במסגרת תסקיר נפגע עבירה צוין, כי תמונת הנזק הינה משמעותית, כאשר המתלונן חש אימת מוות ואיום מוחשי על חייו, נוכח מעשי הנאשמים. הפגיעה אותה חווה המתלונן הינה פיזית ונפשית כאחד.

13. בתסקיר פורט הרקע האישי של המתלונן, במסגרתו צוין, כי טרם האירוע, עבד המתלונן כמהנדס תוכנה בחברת הייטק, כאשר לאחריו- שב להתגורר עם אביו, ופסק מלעבוד.

14. המתלונן תיאר חוסר אונים באירוע, אל מול נחישות מצד הנאשמים להמשיך ולפגוע בו. צוין, כי הוא חווה מוגבלות משמעותית ביכולתו לשוב לתפקוד ולנהל חיי שגרה, בעקבות האירוע. כתוצאה מכך נפגעו מקור פרנסתו, קשריו החברתיים, וכן הקשר הזוגי אותו הוא מנהל כעת והתכוניות שרקם להינשא בקרוב. בנוסף צוין, כי המתלונן הופנה ליעוץ פסיכיאטרי במרפאה לבריאות הנפש, בשל תחושות פחד, והוצע לו טיפול תרופתי להרגעה, אולם המתלונן נמנע מנטילתו. לדעת שרות המבחן, יכולתו של הנאשם להסתייע במרחב טיפולי כעת, נוכח השפעתו עליו, הינה מצומצמת.

15. נוכח תמונת הנזק החמורה והשלכותיה על הנאשם בהיבטים נפשיים, רגשיים, תפקודיים, בינאישיים, וכלכליים, הומלץ על הטלת קנס משמעותי על הנאשמים, בין יתר רכיבי הענישה.

טיעוני הצדדים לעונש:

16. במסגרת טיעוני המאשימה לעונש צוין, כי עובדות כתב האישום מגוללות אירוע אלים וחסר רסן מצד שני הנאשמים, כלפי עובר אורח תמים, שכל חטאו היה שעבר במקום. צוין, כי האלימות שהופנתה כלפיו הייתה קשה ואכזרית, ואף כאשר המתלונן נפל לרצפה, בעקבות האלימות, המשיכו הנאשמים להכותו, כאשר נאשם 1 נוטל לבנה ומטיח אותה לעבר ראשו של המתלונן. הוסף, כי הנזק שנגרם למתלונן כתוצאה מהמעשים הינו משמעותי: שבר באף, סטיית מחיצות, פזילה, והוא אף נזקק לניתוח בעקבות המעשים.

17. המאשימה הפנתה לתוכנו של תסקיר נפגע העבירה, וכן עדותו של המתלונן. לדבריה, השפעת המעשים על הנאשם, הינה קשה הן בהיבט הפיזי והן בהיבט הנפשי.

18. המאשימה הוסיפה, כי במעשיהם פגעו הנאשמים בערכים מוגנים הנוגעים בשלמות גופו של אדם, וכבודו. המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם שבין 18 ועד 36 חודשים.

19. בהתייחס לנאשם 1 צוין, כי לחובתו רישום פלילי הכולל 4 הרשעות קודמות, ומתסקיר המבחן עולה כי הוא התקשה ליטול אחריות על המעשים, והשליכם על שותפו- נאשם 2. בנוסף, הנאשם סירב ליטול חלק בהליך טיפולי, ובעניינו שרות המבחן נמנע מהמלצה. באשר לנאשם 2, הרי שבהתאם לתסקיר הוא נטל אחריות על המעשים, וביטא בוושה וחרטה. צוין, כי הוא מסרב לקחת חלק בטיפול במסגרת סגורה, ואף בעניינו נמנע שרות המבחן מהמלצה.

20. על נאשם 1 ביקשה המאשימה להטיל 24 חודשי מאסר ועל נאשם 2, 22 חודשים, זאת לצד רכיבי ענישה נוספים לרבות פיצוי למתלונן בסך 50,000 ₪.

21. ב"כ נאשם 1 ציין, כי הנאשם מביע חרטה כנה ורצונו להשתקם הינו כן, ואולם לא במסגרת טיפולית סגורה. צוין, כי הנאשם מעוניין לשמור על קשר עם בנותיו, כאשר בנו מרצה מאסר כעת. על פיו, בעת האירוע היה הנאשם נתון תחת השפעת אלכוהול, זאת בנוסף לעובדה כי הוא מקבל טיפול נפשי. הסנגור הוסיף, כי טרם המעצר טיפל הנאשם באביו החולה. הוסף, כי נעשתה מצדו פנה לקצין המבחן בניסיון לשלב את הנאשם במסגרת טיפולית שתאפשר לו לשמור על קשר עם משפחתו. הסנגור הלין, כנגד העובדה, שדבריו של המתלונן באשר למצבו הרפואי לא גובו במסמכים רפואיים. באשר לעונש, ביקש שתוטל על הנאשם תקופה קצרה מזו שהתבקשה על ידי המאשימה.

22. ב"כ נאשם 2 ציינה, כי אין חולק כי הוראת החיקוק בה הורשעו הנאשמים הינה חמורה, ואולם חלקו של נאשם 2 מצומצם מזה של נאשם 1. צוין, כי המדובר בנאשם כבן 28 נעדר רישום פלילי. את המעשה ביצע בהיותו שרוי בגילופין. לדבריה, לא היה תכנון מוקדם למעשים. צוין, כי הנאשם נטל אחריות על המעשים, חסך שמן שיפוטי וכן את העדת העדים. הנאשם ניסה להשתלב בהליך טיפולי בתוך כותלי הכלא, אך סורב. הוסף, הפגיעות במתלונן אינן משמעותיות כפי שהן מוצגות על ידו, ובתסקיר נפגע העבירה.

23. באשר לנסיבות האישיות צוין, כי הנאשם הינו בחור צעיר, גרוש ואב לילדה כבת 3. הנאשם גדל במשפחה חרדית

שמוכרת לרשויות הרווחה, ועד לאירוע זה, על אף הרקע בו צמח, הנאשם לא הסתבך בפלילים.

24. בהתייחס למתחם צוין, כי הוא נע על הציר שבין עבודות שירות ועד 18 חודשים, ובנסיבות המקרה דנן, יש להסתפק בתקופת המעצר אותה ריצה הנאשם עד כה. את הפיצוי ביקשה לפסוק על הצד הנמוך, נוכח מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם: מזונות, תיקים בהוצל"פ, ואף פקודת מאסר שהוטלה על הנאשם בשל אי תשלום קנס.

25. נאשם 1 פנה למתלונן באולם בית המשפט, והביע צער על המעשים. הנאשם ציין כי הוא אינו אדם אלים, והוא נוטל אחריות מלאה על האירוע. הנאשם ביקש להתחשב בכך ששלושת בנותיו מתגעגעות אליו. גם נאשם 2 הביע צער על המעשים, וציין כי את העונש שיוטל עליו הוא מקבל באהבה, נוכח מעשיו.

מתחם העונש ההולם:

26. הערכים החברתיים אשר נפגעו נוגעים בשמירה על שלמות גופו של אדם ושלוות נפשו.

27. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברף גבוה, זאת נוכח נסיבות האירוע, והפגיעות המשמעותיות שנגרמו למתלונן. אדגיש כבר כעת, כי אין בעובדה שהנאשמים היו שרויים בגילופין כדי להמעיט ולו במקצת מחומרת המעשים המיוחסים להם. המתלונן נקלע לסיטואציה קשה ואלימה, כאשר כל חטאו היה בהימצאותו במקום הלא נכון ובזמן הלא נכון. הנאשמים, שהחלו ויכוח ביניהם עוד בבית, חיפשו אובייקט, פשוטו כמשמעו, כדי להוציא את זעמם עליו, בלא כל סיבה או התגרות, ירדו בריצה מבית הוריו של נאשם 1 בקומה הרביעית, אל המתלונן שצעד מביתו לבית הכנסת, והיכוהו באופן קשה וללא רחם. במכות ואגרופים לפניו, בעיטות בראשו, תוך שנאשם 1 מכוון את נאשם 2 לפגוע במתלונן בראשו, ואף שהמתלונן הופל לקרקע, ובעודו שרוע, נטל נאשם 1 לידו לבנה, השליכה לעבר ראשו של המתלונן, ופגע בו, תוך שנאשם 2 ממשיך לבעוט במתלונן בפניו. המדובר בתקיפה בצוותא, ברוטאלית וחסרת מעצורים שפוטנציאל הסיכון בה לפגיעה קשה עוד יותר מהתוצאות הקשות שנגרמו למתלונן, הייתה ממשית וקרובה.

28. על חומרת הפגיעה בערך המוגן ניתן אף ללמוד מהעונש שקבע המחוקק בצידה של עבירת חבלה חמורה.

29. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

30. ע"פ 4891/12 מור נ' מדינת ישראל, (05.11.12), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירת של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. הנאשם תקף יחד עם אחר את המתלונן בכל חלקי גופו וגרם לו שבר באף. הנאשם צעיר ללא עבר פלילי. נידון ל- 12 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.

31. עפ"ג (חי') 27630-05-12 בן ארי נ' מדינת ישראל (20.12.12) נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בעבירה של גרימת חבלה חמורה. הנאשם תקף את המתלונן באגרופים ומכות על רקע סכסוך חניה. השכן היה כבן 75 וסבל מחבלות ברגליו, בעיניו ובפנים. נידון ל- 24 חודשי מאסר בפועל.

32. עפ"ג (חי') 4007-01-16 וולקוביץ נ' מדינת ישראל (18.2.16), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בעבירה של גרימת חבלה חמורה, בשל כך שתקף את אחותו באגרופים וגרם לה שברים וחתכים בפניה. המתלוננת נזקקה לניתוח ולתקופת החלמה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 18-36 חודשים וגזר על הנאשם בעל עבר פלילי מכביד, 24 חודשי מאסר, תוך הפעלת מאסר מותנה במצטבר.

33. עפ"ג (מח' מרכז- לוד) 30709-01-12 לופט נ' מדינת ישראל (27.3.12) נדחה ערעורו של נאשם אשר תקף עובר אורח שהעיר לו על מטרד שיצר עקב הפעלת מוזיקה בקול רם. הנאשם תקפו במכת אגרוף אשר כתוצאה ממנה נפל המתלונן ונגרמו לו שבירים באף. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור, תוך שנתן דעתו לכך שמדובר היה במכת אגרוף אחת וכי המתלונן דחף את הנאשם קודם לכן. נידון ל- 10 חודשי מאסר וכן הפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים במצטבר.

34. ת"פ (ב"ש) 5060-10-14 מדינת ישראל נ' טספאי (30.3.15), הורשע הנאשם בעבירה של חבלה חמורה. הנאשם תקף את המתלונן כשחבט בו עם מכת אגרוף לראשו, ושהמתלונן נפל ארצה, המשיך הנאשם לחבוט בו במכות אגרוף וגרם לו לחבלות אשר מתבטאות בין היתר בשבירים רבים באף. הנאשם נדון ל-10 חודשי מאסר בפועל.

35. נוכח האמור, ראיתי לקבוע את מתחם העונש ההולם החל מ- 10 חודשי מאסר בפועל ועד ל- 30 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית לרבות פיצוי לנפגע העבירה.

גזירת העונש המתאים לנאשמים:

36. בגזירת העונש המתאים לנאשמים, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). במסגרת זו הבאתי בחשבון את הנתונים הבאים:

37. נאשם 1 יליד 1979 גרוש, אב ל-4 ילדים בטווח הגילאים 11-17 שנים. הנאשם הודה במיוחס לו בבית המשפט ובנוכחות המתלונן, והביע חרטה על המעשים.

38. במסגרת ההליך שבתיק דנן, הוגשה בעניינו של הנאשם חוות דעת פסיכיאטרית, לפיה הנאשם סובל מתחלואה כפולה: סכיזופרניה ושימוש לרעה בסמים ואלכוהול. לדעת עורך חוות הדעת, ובהתאם למסמכים שהוגשו לעיונו, בעת ביצוע המעשים הנאשם לא היה בשלב פעיל של מחלתו, וגם בעת הבדיקה לא הייתה עדות למצב פסיכוטי. לפיכך נקבע, כי הנאשם כשיר דיונית ומהותית.

39. במסגרת תסקיר המבחן, קיימת התייחסות באשר לרקע האישי- משפחתי של הנאשם. ילדיו מצויים כעת בפנימיות חוץ ביתיות, כאשר בנו הבכור מרצה מאסר. הנאשם מוכר כנכה על ידי המוסד לביטוח לאומי, וזכאי לקצבת נכות. צוין, כי הנאשם צורך אלכוהול וסמים, ובשנת 2016 טופל במכון הירושלמי לגמילה מחומרים ממכרים ותחלואה כפולה, וטרם מעצרו הפסיק את הטיפול ושב לצורך סמים. הוצע לנאשם לשוב לטיפול, ואולם הוא סירב לכך.

40. להתרשמות שרות המבחן, לנאשם קושי בקבלת אחריות על מעשיו, והוא נטה להשליך את האחריות על שותפו. בנוסף הנאשם צמצם מחומרתן של העבירות, ולא הביע אמפטיה כלפי המתלונן. הנאשם סירב להשתלב במסגרת טיפול כוללנית לתחלואה כפולה, אלא במסגרת אמבולטוריות. הערכת הסיכון בעניינו, להישנות עבירה נקבעה כבינונית- גבוהה, ובנסיבות אלו המלצתם הינה להטלת עונש שיציב גבול לנאשם.

41. לחובת נאשם 1 ניצב עברו הפלילי הכולל 4 רישומים פליליים, בעבירות של סחר בסם מסוכן, הסגת גבול, הטרדה באמצעות מתקן בזק, ותקיפה סתם.

42. נאשם 2, יליד 1994 נעדר רישום פלילי. הנאשם הינו גרוש ואב לילדה כבת 3.

43. במסגרת תסקיר המבחן, צוין הרקע בו צמח הנאשם, כאשר בשנת 2014, בהיותו כבן 20 נישא מתוך לחץ שהופעל כלפיו, כך לדבריו, כאשר לאחר כ-3 חודשים התגרש.

44. הנאשם מסר, כי החל לצרוך סמים מסוגים שונים בגיל 16, ובמהלך השנים האחרונות פיתח סבילות לקנאביס, דבר שלא סיפק את צרכיו הרגשיים, והובילו לצרוך גם אלכוהול בכמות בלתי מבוקרת. צוין, כי אף שהוצע לנאשם במסגרת הליכי המעצר להשתלב בטיפול, הנאשם ביטא התנגדות לכך במהלך ראיון שנערך עמו בקהילה הטיפולית "הדרך". לאחר הערכה נוספת בעניינו ההתרשמות הייתה כי הנאשם נעדר בשלות, והוא מבטא מוטיבציה חיצונית בלבד. לנאשם הוצע גם עתה, במסגרת ההליך דנן, להשתלב במסגרת קהילה טיפולית סגורה, ואולם הנאשם סירב, והביע רצונו להשתלב ביחידת של"מ לאחר המאסר. הנאשם צוין, כי הוא עתיד להתחיל השתתפותו בקבוצת מכורים אנונימיים במסגרת מעצרו.

45. הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו בשרות המבחן, והביע חרטה ובושה על התנהלותו. הנאשם צוין, כי שכרותו הובילה אותו לנהוג באופן אלים ותוקפני. הנאשם הביע רצון להתנצל בפני המתלונן, לפצות אותו על מעשיו ולקבל את העונש הנדרש.

46. להתרשמות גורמי המקצוע, נסיבותיו האישיות-משפחתיות השפיעו לרעה על הנאשם, והובילוהו לצריכת חומרים פסיכו-אקטיביים, לרבות צריכת אלכוהול, ופיתוח דפוסים התמכרותיים. לצד זאת צוין, כי הנאשם הינו בחור צעיר נעדר רישום פלילי, אשר מבטא רצון לניהול אורח חיים שומר חוק. בנוסף, ביטא רצון להשתלב בטיפול לאחר המאסר.

47. סבורני, כי בנסיבות אותן פרטתי לעיל, יש לערוך אבחנה בין שני הנאשמים, על אף והמדובר בתקיפה בצוותא, וזאת בהתבסס על העובדה, כי נאשם 2 הינו בחור צעיר יחסית, נעדר רישום פלילי מכל סוג, אשר נטל אחריות מלאה על מעשיו הן בבית המשפט והן בשרות המבחן. נאשם זה משולב כעת במסגרת טיפולית בבית המעצר, ומביע רצון להמשיך טיפול לאחר המאסר, זאת בשונה מנאשם 1 אשר בעניינו יש לשקול (לקולא), את הרקע הנפשי והיותו מוכר כנכה במל"ל עקב מצבו הנפשי. מנגד, לנאשם 1 רישום פלילי, הכולל גם עבירת אלימות אם כי ישנה. הנאשם לא נטל אחריות על המעשים בשרות המבחן והשליכם על נאשם 2. בנוסף, בעניינו נקבעה רמת סיכון להישנותה של העבירה בעתיד כבינונית-גבוהה.

48. בנסיבות אלו ראיתי לקבוע את עונשו של נאשם 1 בחלקו הבינוני-תחתון של המתחם ואת עונשו של נאשם 2 בחלקו התחתון יחסית של המתחם, ולגזור על כל אחד מהם את העונשים הבאים:

נאשם 1:

א. 16 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעברו במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. 3 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור במשך שנתיים מיום שחרורו מהמאסר כל עבירת אלימות מסוג עוון.

ד. פיצוי למתלון בסך 12,500 ₪ או 2 חודשי מאסר תמורתו. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 1.5.2023.

נאשם 2:

א. 13 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.

ב. 5 חודשי מאסר על תנאי שלא יעברו במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. 3 חודשי מאסר על תנאי שלא יעברו במשך שנתיים מיום שחרורו מהמאסר כל עבירת אלימות מסוג עוון.

ד. פיצוי למתלון בסך 12,500 ₪ או 2 חודשי מאסר תמורתו. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 1.5.2023.

49. המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשרות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ה כסלו תשפ"ג, 19 דצמבר 2022, במעמד המאשימה, באת כוח נאשם 2, הנאשמים בוועוד חזותי.